

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Frigren, Pirita; Koskinen-Koivisto, Eerika

Title: Aitoa kansainvälistymistä?

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Frigren, P., & Koskinen-Koivisto, E. (2017, 3.5.2017). Aitoa kansainvälistymistä?.
Tiedeblogi. <https://www.jyu.fi/blogit/tiedeblogi/frigrenkoskinenkoivisto>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Pirita Frigren ja Eerika Koskinen-Koivisto: Aitoa kansainvälistymistä?

Pirita Frigren ja Eerika Koskinen-Koivisto. Kuva Valter Pasanen.

Väitöksen jälkeen nuorilta tutkijoilta edellytetään liikkuvuutta. Syksyn 2016 hakukierroksesta lähtien Suomen Akatemian tutkijatohtori- ja akatemiatutkijarahoitusta oli mahdollista hakea vain tutkijan, joka on kerryttänyt kokemusta liikkuvuudesta vähintään kuusi kuukautta tai on siirtymässä uuteen tutkimusympäristöön. Myös post doc -pooli, joka on usean säätiön yhteinen rahoituskanava nimenomaan väitöksen jälkeiseen tutkimukseen, tukee vain tutkimusta, jota tehdään ulkomailla.

Haluaisimme herättää keskustelua siitä, mitä liikkuvuudella tavoitellaan ja mikä oikeastaan on aitoa kansainvälistymistä. Hyödyttävätkö tieteellisellä uralla lähes pakolliseksi muuttuneet ulkomaanjaksot aidosti tutkijaa ja tiedettä? Entä onko aina tarve lähteä merta edemmäs kalaan?

Kansainvälisen liikkuvuuden tavoitteena on tutkijan verkottuminen oman alansa huippututkijoiden kanssa sekä erilaiseen tutkimusympäristöön tutustuminen. Usein kuulee väitteen, ettei todellista kontaktia tutkijoiden välille synny vain verkon välityksellä vaan se edellyttää henkilökohtaista kasvokkaista kohtaamista tai jopa jonkinasteista ystävystymistä. Meillä ja kollegoillamme on kuitenkin kokemuksia esimerkiksi sähköpostitse tai videoneuvottelujen välityksellä tapahtuvan kommunikoinnin onnistumisesta.

Tutkijat suunnittelevat jatkuvasti kansainvälisiä tutkimushankkeita, seminaareja ja konferenssien paneeleja sekä kirjoittavat yhteisjulkaisuja ilman matkalaukkujen pakkaamista. Kasvokkain alkanut verkostoituminen jatkuu myöhemmin verkossa kirjallisuus- ja aineistovinkkejä ja kuulumisia vaihtaen. Moni nuori tutkija toimii luottamustehtävissä kansainvälisissä tutkimusjärjestöissä – hyvin usein kotikoneeltaan käsin. Tämä kaikki on arkipäiväistä kansainvälistymistä ja aitoa yhteistyötä ulkomaisten kollegojen kanssa.

Ulkomaiselle tai edes kotimaiselle tutkijavierailulle lähteminen ei aina onnistu kuin äkkilähtö aurinkoon. Se edellyttää juuri tätä kuvaamaamme arkipäivän kansainvälistä kanssakäymistä – ensimmäisten kontaktien synnyttämistä ja vahvistamista, puhumattakaan vierailujakson valmistelusta koti- ja isäntäyliopiston välillä. Antoisuudestaan huolimatta pitkät liikkuvuusjaksot ovat työläitä ja kuormittavat tutkijan lähipiiriä – edellyttäen perheellisen tutkijan kohdalla tukevan turvaverkon olemassaoloa. Toisinaan kahden viikon liikkuvuusjakso on yhtä tehokas kuin puolen vuoden oleskelu. Sellainen voi usein olla myös isännöivälle osapuolelle tehokkaampi ja tutkijavieraaseen sitoutumisen kannalta parempi vaihtoehto.

Tutkijan kansainvälistymistä tapahtuu myös kotikentällä. Kotiyliopistossa järjestetty kansainvälinen konferenssi tai työpaja saattaa jättää jälkeensä yhtä pysyviä kontakteja kuin ulkomaille lähtö. Erityisesti jos vieraan kanssa ehtii tekemään kampuskierroksen tai esittelemään hänelle paikallisia tapoja ja makuja tai vaikkapa avantouintia.

Pidämme erittäin tärkeänä, että vierailijoiden kutsumista omaan yliopistoon edistetään. Näin entistä suurempi joukko tutkijoita pääsee keskustelemaan kansainvälisen asiantuntijan kanssa. Mahdollisuuksia lyhyisiin molemmansuuntaisiin tutkijavierailuihin pitäisikin olla tarjolla entistä enemmän, sillä kaikki tutkijat eivät työskentele Suomen Akatemian hankkeissa, joissa tämä mahdollisuus on.

Tutkijatohtorit Pirita Frigren ja Eerika Koskinen-Koivisto, historian ja etnologian laitos

URN:NBN:fi:ju-201705022141

Historiantutkija Frigren on vieraillut Hullin yliopistossa Iso-Britanniassa ja toimii International Federation for Research in Women's History (IFRWH) -järjestön Suomen kirjeenvaihtajana. Etnologi Koskinen-Koivisto puolestaan on viettänyt kaksi vierailujaksoa Yhdysvalloissa (Univ. of Wisconsin-Madison ja The Ohio State University) sekä tehnyt lyhyen tutkijavierailun Glasgown yliopistoon.